

У першую нядзелю чэрвеня ў Гродзенскай дыяцэзіі адзначаецца Дзень бацькі, калі ва ўсіх святых моляцца за жывых і памерлых татаў. Кожны бацька з'яўляецца стаўпом сям'і. Неабходна, каб ён быў блізка да жонкі, каб раздзяляў з ёй усё: радасці і пакуты, цяжкасці і надзеі. А яшчэ, каб спадарожнічаў дзецям у іх сталенні: калі яны разгубленыя і заклапочаныя, калі гуляюць і працуюць, выказваюцца і маўчаць, храбрацца і пужаюцца, робяць памылковыя крокі і вяртаюцца на правільны шлях. Як бацькоўства змяняе жыццё мужчыны? У чым заключаецца роля бацькі і мужа ў сям'і? Што значыць быць сапраўды добрым татам? – пытаемся ў мужчын, якія з'яўляюцца апорай для сваіх жонак і дзяцей.

† Арцём Ткачук

Яшчэ да нараджэння дзіцяці мне трапіла на вочы такое выказванне: “Няма сэнсу выходзіць дзяцей. Яны ўсё роўна вырастуць такімі ж, як ты. Выходзі сабе”. Гэтыя словы вельмі мяне ўразілі і вось ужо на працягу некалькіх гадоў застаюцца ў памяці. Я імкнуся любіць Бога, размаўляць з Ім, быць верным мужам, выконваць заповедзі – у гэтым, лічу, і заключаецца мая галоўная роля. Такім павінен быць добры муж, бацька і сын.

Пасля нараджэння дачкі я толькі ўпэўніўся ў вышэйсказаным. Дзіця глядзіць, як я живу, як стаўлюся да жонкі, іншых людзей, яно капіруе мае словы, эмоцыі, звычкі. Калі я стаў бацькам, то лепш зразумеў Божую любоў. Асэнсавай, што значыць любіць проста так, без умоў, адчуў, што гатовы прабачыць свайму дзіцяці ўсё на свеце. Але гэтая любоў абмежаваная – накіравана толькі на дзіця, а вось каб такім жа чынам палюбіць бліжніх...

А Бог жа іменна такі.

Я мару, каб мае дзеці, калі вырастуць і зразумеюць шмат чаго ў жыцці, не казалі пра мяне: “мой тата двулічны”, “тата не шануе маму”, “тата дрэнны”. Хацелася б здаць гэты самы галоўны экзамен перад дзецьмі – ніколі не страціць аўтэнтычнасці. Мару, каб Слова ўцэлавілася ўва мне, каб людзі глядзелі на маё жыццё і пыталіся пра Бога. На жаль, пакуль не пытаюцца, але я не здаюся!

Уладзімір Крупенка

Мне зараз вельмі блізка вобраз мужа і бацькі, як “галавы цела”. Муж у сям’і галоўны, але ў той жа час, як галава не можа існаваць без цела, так і муж не зможа доўга праіснаваць без жонкі і дзяцей. І тут не ідзе гаворка пра тое, што калі жонка паедзе да мамы, то муж адразу прападзе. Справа ў тым, што добрыя адносіны ў сужэнстве ўзбагачаюць: духоўна, эмацыйна і нават фізічна. Сямейнае жыццё вучыць любіць па-сапраўднаму. Днём атрымліваеш гэтыя веды, а ўвечары здаеш іспыт.

Часта ў паўсядзённым жыцці даводзіцца сутыкацца з цяжкімі пытаннямі і заданнямі, ад якіх пачынае “балець галава”. Але зараз, пасля 2-ух гадоў сужэнскага жыцця, такіх момантаў стала ў некалькі разоў менш.

Бо цяпер я не адзін. Змагацца прасцей.

Як змянілася маё жыццё са з’яўленнем дзіцяці? Стала цікавей і складаней.

У адносінах моцна нічога не перамянілася, стала толькі больш момантаў, калі любіць трэба не толькі з радасцю, але і з вялікай стомаю. А цікава тое, што Бог паклікаў быць сведкам цуду станаўлення чалавека чалавекам, што для чагосьці прыдумаў гэтыя 6 першых гадоў жыцця, калі дзеці асабліва патрабуюць бацькоў. І для мяне пакуль застаецца вялікім пытаннем, каму гэты час прыносіць больш карысці: дзіцяці ці бацькам.

Роля мужа ў сям’і – любіць. Любіць пры розных абставінах і па-рознаму. Добры бацька – гэта той, хто любіць сваю жонку. Я заўважаю, як цешыцца наша дачка, калі бачыць праявы нашай любові адзін да аднаго. Падаецца, што больш нічога і не трэба. Але яшчэ прашу ў Бога, каб, калі прыйдзе момант і трэба будзе перапрасіць у дзіцяці, зрабіць гэта адважна і хутка.

Андрэй Грышын

Быць клапатлівым і ўважлівым татам

Аўтар: Кінга Красіцкая
27.05.2018 00:00

